

زندگی مدرن علاوه بر رفاهی که برای انسان به همراه دارد گاه ضررهای جبران ناپذیری را نصیب او می کند

براساس تحقیقات انجام شده تنها در ایران سالانه بیش از ۳ میلیون تن پلاستیک تولید می شود. بیشتر این پلاستیک ها نیز بادوام هستند و صد ها سال طول می کشد تا به خودی خود تجزیه و نابود شوند

استفاده از ظروف یکبارمصرف برای سلامت انسان مضر است.

ظروف یک بارمصرف، عمدتاً از پلی استایرن و PVC که وابسته به مواد نفتی و فسیلی است، ساخته شده اند. این مواد در مواجهه با دمای بالای ۶۵ درجه سانتی گراد و در مجاورت با چربی ها و مواد اسیدی، آزاد می شوند که سرطان زایی آنها ثابت شده است. برای ساخت ظروف های یک بار مصرف، انواع نرم کننده ها، پایدارکننده ها، روان کننده ها، رنگدانه ها و پرکننده ها اضافه می شود که همگی آنها برای سلامتی مضر هستند.

استفاده از ظروف پلاستیکی پلی استایرنی برای نگهداری مواد غذایی و نوشیدنی های با دمای بالای ۶۵ درجه سانتی گراد، سبب آزاد شدن مواد خطرناک سرطان زا می شود. ایران جزو معدود کشورهای جهان در استفاده بیش از حد از ظروف یک بار مصرف پلاستیکی پلی استایرنی است .

پلی استایرن بیش از ۳۰۰ سال برای تجزیه و بازگشت به طبیعت زمان لازم دارد. از سوی دیگر محققان به این نتیجه رسیده اند که استفاده از این ظروف برای مواد غذایی گرم و داغ از نظر بهداشتی به هیچ عنوان مناسب نیست چون ظروف پلی استایرن همیشه مقداری استایرن آزاد در ترکیبات پلیمری خود دارند که فوق العاده سمی و سرطان زا است.

زمانی که ظروف استایرن با مواد غذایی گرم و داغ و به ویژه چرب تماس پیدا می کند، استایرن آزاد آن وارد ماده غذایی می شود. آب جوش نیز باعث جدا شدن استایرن آزاد از ظرف و ورود آن به آب می شود اما تماس این ظروف با غذای چرب و داغ باعث ورود تمامی استایرن های آزاد موجود در ظرف به ماده غذایی می شود و افرادی که به طور مستمر از غذاهای درون این ظروف استفاده می کنند، دچار بیماری های خطرناکی از جمله سرطان می شوند

استفاده از ظروف یکبارمصرف برای سلامت زمین مضر است

بازیافت پلاستیک در طبیعت به طور طبیعی ۳۰۰ تا ۵۰۰ سال زمان می برد که معایبی همچون سرطان زایی در نتیجه مهاجرت مونومر از ظرف به داخل مواد موجود در ظرف، عدم سازگاری با محیط زیست و طبیعت و از بین رفتن سرمایه ملی در اثر استفاده از منابع غیرقابل تجدید را به همراه دارد.

استفاده از ظروف یک بارمصرف پلاستیکی که باعث دفع زباله های ظروف پلاستیکی و انباشت آنها در طبیعت و محیط زیست می شود، به مرور منابع آبی و خاکی، دریاها، رودخانه ها و حیات جانداران و گیاهان را تهدید می کند. هنگامی که کیسه های پلاستیکی به عنوان زباله دورریخته می شوند، به علت ماندگاری بیش از ۵۰۰ سال در محیط، باعث آلودگی محیط زیست می شوند. این کیسه ها به همراه باد جابه جا شده و وارد رودخانه ها و کانال های آب می شوند؛ در نتیجه موجب گرفتگی آبراهه ها شده و در بسیاری موارد به علت ساکن ماندن آب، زادوولد انواع حشرات افزایش می یابد. کیسه های پلاستیکی در صورت ورود به محیط زیست دریایی، وارد زنجیره غذایی جانوران دریایی شده و سالانه هزاران گونه از جانوران آبی از قبیل وال، دلفین، فک و لاک پشت و نیز پرندگان دریایی اشتباهاً بر اثر خوردن این کیسه ها و خفگی ناشی از آن می میرند.

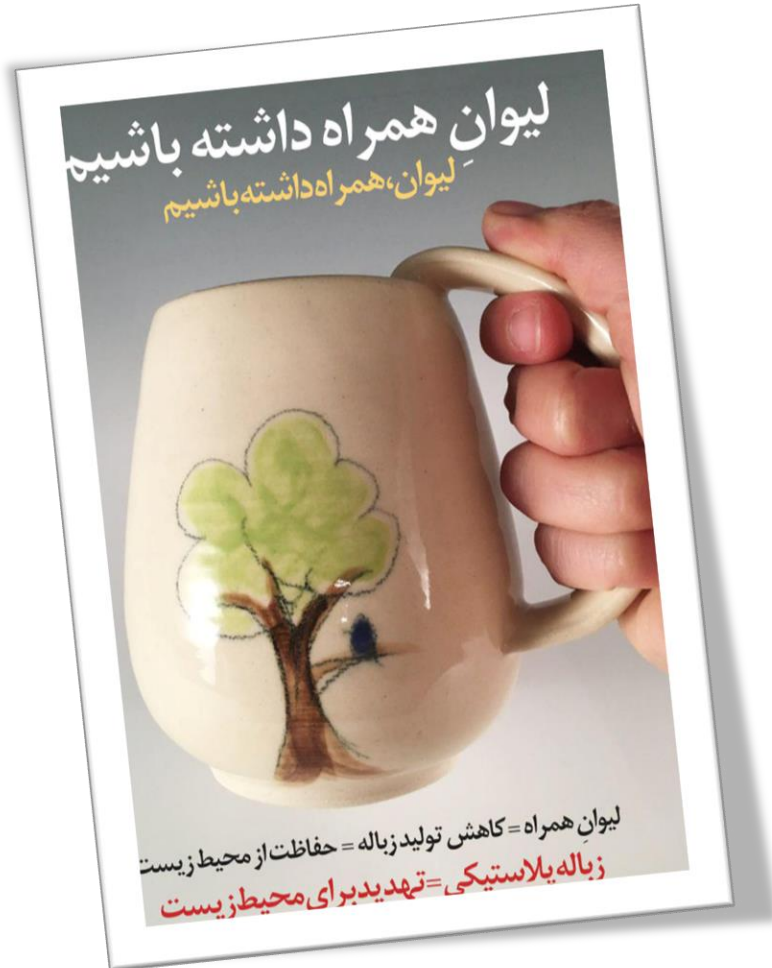
کیسه های بلعیده شده حتی پس از مرگ جانوران و تجزیه آنها نیز سالم باقی می ماند، بنابراین دوباره پراکنده شده و از بین بردن حیاتی دیگر را ادامه می دهند .

لاستیک ها در صورتی که به عنوان زباله دفن شوند، به علت تجزیه آرام و کند در محل های دفن می توانند سبب تشکیل شیرابه و نفوذ آن به آب های زیرزمینی شوند. این شیرابه شامل ترکیباتی نظیر فلزات سنگین و سایر ترکیبات خطرناک است که جزو ترکیبات زیان آور برای محیط زیست هستند.

من زمین را دوست دارم

لیوان شخصی را جایگزین لیوان یکبار مصرف می کنیم

اداره بهداشت و درمان - کانون همیاران بهداشت

کمپین سلامت، ایمنی و محیط زیست

پلیمرهای گیاهی جایگزین ظروف یکبارمصرف

پلیمرهای گیاهی، از نشاسته ذرت، سیب زمینی و گندم برای این منظور استفاده می شود. نشاسته به طور طبیعی یک پلیمر گیاهی ضعیف است که خاصیت هیدروفیلی دارد. افزودن اسیدهای چرب گیاهی چون استاریک اسید و اولئیک اسید باعث می شود تغییراتی در ترکیب اولیه به وجود آید و با تشکیل گروه استری با زنجیره طویل کربنی، خاصیت آب گریزی ایجاد شود.

در استفاده از این پلاستیک ها هیچ محدودیتی وجود ندارد و تمام انواع ظروفی که با پلاستیک های معمولی ساخته می شوند با پلیمرهای گیاهی هم قابل تولید هستند، ضمن اینکه پلیمرهای گیاهی از انعطاف پذیری بیشتری برخوردارند، در مایکروفر قابل استفاده اند و برخلاف پلی استایرن که استفاده از آن در دمای بالاتر از ۶۵ درجه مجاز نیست، دمای ۹۰ تا ۱۰۰ درجه سانتی گراد را به راحتی تحمل می کنند. تجزیه این پلیمرها در خاک حداکثر ۳ تا ۶ ماه طول می کشد که بستگی به دما، رطوبت و فشار خاک دارد که میکروارگانیسم های موجود در خاک را تحت تأثیر قرار می دهند. علاوه بر حفظ محیط زیست، حفظ سلامت انسان ها هنگام استفاده از این ظروف اهمیت ویژه ای دارد و از آنجایی که این پلیمرها منشأ گیاهی و طبیعی دارند، هیچ ماده سمی و مضر از آنها آزاد نمی شود.

از خودمان شروع کنیم!

استفاده از لیوان شخصی، کیسه پارچه ای یا کیسه های تجدید پذیر، استفاده از دستمال پارچه ای شخصی، خریداری مواد خوراکی در بسته های بزرگتر و کارهای به ظاهر کوچکی هستند اما با اثرات بزرگ و ماندگار برای سلامت خود و زمین .

